

Κυριακή 18η Ἰουλίου 2021

Κυριακή Δ' Ματθαίου

(Μτθ. 5, 14 – 19).

«Ὑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. 5, 14).

Ἀκούσαμε σήμερα ἕνα ἀκόμη ἀπόσπασμα ἀπό τήν ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλία τοῦ Κυρίου. Ἀπό τήν ποικιλία τῶν μηνυμάτων αὐτοῦ τοῦ ἀποσπάσματος ἄς σταθοῦμε στό πρῶτο καί πολύ σημαντικό, πού μᾶς ἀφορᾷ ἀνεξαιρέτως ὅλους.

«Ὑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου», λέγει ὁ Κύριος στούς ἀκροατές Του. Αὐτό, βεβαίως, δέν τό λέγει μόνο στούς ἀκροατές πού Τόν ἄκουγαν ἐκείνη τή στιγμή ἀλλά στούς ἀκροατές τῶν λόγων Του ὅλων τῶν ἐποχῶν, δηλαδή σέ ὅλους ἐμᾶς. Σύμφωνα μέ τό σύνθημα τοῦ

Κυρίου κάθε μαθητής δικός Του, κάθε ακροατής τοῦ εὐαγγελίου Του, κάθε πιστός συνοδοιπόρος τῆς πορείας Του, κάθε ἄνθρωπος πού Τόν ἀγαπάει καί Τοῦ ἀφιερώνεται γίνεται τό φῶς τοῦ κόσμου.

Ἕνας κόσμος πού εἶναι γεμάτος ἀπό τά φῶτα τῆς τεχνολογίας, πού φωτίζεται ἀπό τά σύγχρονα ἐπιτεύγματα, πού οἱ σοφοί, οἱ ἐπιστήμονες, οἱ φιλόσοφοι, οἱ πολιτικοί, οἱ ἐπιχειρηματίες τόν ὀδηγοῦν στή λαμπρότητα τοῦ μέλλοντος, πῶς ἔχει ἀνάγκη ἀπό φῶς; Μέ ποιὰ στοιχεῖα, μέ ποιὰ προσόντα, μέ ποιὰ χαρακτηριστικά μποροῦν νά γίνουν οἱ χριστιανοί τό φῶς τοῦ κόσμου, ὅταν μάλιστα ὁ κόσμος αἰσθάνεται ἤδη ἀρκετά φωτισμένος; Αὐτός ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ μοιάζει σάν πρόκληση καί ταυτόχρονα σάν ἀποστολή.

Σήμερα, περισσότερο ἀπό ποτέ ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκη ἀπό τό φῶς τῶν χριστιανῶν. Ὅχι ἐπειδή οἱ χριστιανοί εἶναι πιά ἔξυπνοι ἢ πιά ἐνάρετοι ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὅχι

ἐπειδὴ κατάφεραν περισσότερα στή ζωὴ τους. Ἔχει ἀνάγκη ὁ κόσμος ἀπὸ τὸ φῶς τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ αὐτοὶ ἀνακάλυψαν καὶ συνδέθηκαν μέ τὴν πηγὴ τοῦ φωτός, δηλαδή μέ τὸν Ἰησοῦ. Ἐκεῖνος εἶπε: «ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου» καὶ ἐπίσης εἶπε ὡς λογικὴ συνέχεια: «ὕμεις ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Οἱ χριστιανοί, λοιπόν, φωτίζουν ἐπειδὴ φωτίζονται. Ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι δίνουν τὰ δικά τους ὑποτιθέμενα φῶτα στὸν κόσμο. Οἱ πιστοὶ φωτίζουν τὸν κόσμο μέ τὸ φῶς πού λαμβάνουν.

Ἐμεῖς, πού ἀκοῦμε ἀπὸ τὸν Κύριο ὅτι εἴμαστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου, συνειδητοποιοῦμε τὴν εὐθύνη καὶ τὴν ἀποστολὴ μας; Ἔχουμε εὐθύνη νὰ παραμένουμε φωτεινοί, διότι, ἂν δέν φωτιζόμαστε, πῶς θὰ φωτίσουμε; Ἔχουμε ἱερὴ ἀποστολὴ νὰ φωτίσουμε ἕναν κόσμο πού βασανίζεται ἀπὸ τὰ σκοτάδια τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ θανάτου.

Κατά πρώτον, ὁ χριστιανὸς φωτίζει τὸν κόσμον μὲ τὴν ἀληθινὴ πρόοδο. Ζοῦμε μέσα σ' ἓνα περιβάλλον πού θέλει νά πάει μπροστά. Σέ πολλοὺς τομεῖς τὰ καταφέρει, κυρίως σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴ γνώση καὶ τὴν τεχνολογία. Ἡ εἰρωνεία εἶναι ὅμως πῶς, ὅσο προοδεύει ἐπιστημονικά καὶ τεχνολογικά, τόσο ὀπισθοδρομεῖ ἠθικά καὶ πνευματικά. Ἡ βία, ἡ ἀνηθικότητα, ἡ ἀνασφάλεια καὶ ἡ ὠμότητα τῆς ἐποχῆς θυμίζουν τὸν πρωτόγονο ἄνθρωπο. Ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀγωνία γιὰ ἐπιβίωση παραπέμπουν στὴν ἐποχὴ τῶν σπηλαίων. Ἡ κτηνωδία καὶ ἡ σαρκικότητα πού ἐπικρατοῦν ταιριάζουν μόνο στό ἀπολίτιστο θηλαστικὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων. Ὁ χριστιανὸς ἔχει νά δώσει τό φῶς τῆς σύζευξης ἀνάμεσα στά ὑλικά ἐπιτεύγματα καὶ στά πνευματικά διακυβεύματα. Φωτίζει τὸν κόσμον, διότι χρησιμοποιεῖ τὴ γνώση, τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴν τεχνολογία, γιὰ νά δείξει τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ, γιὰ νά ὑμνήσει τὸ Θεό, γιὰ νά ἀπολαύσει τὰ πάντα ὡς δῶρα Θεοῦ. Φωτίζει μὲ τό φῶς τῆς

προόδου, διότι προτρέπει προς τήν ἀληθινή ἐξέλιξη καί ὄχι προς τήν πνευματική καί ἠθική ὀπισθοδρόμηση.

Κατά δεύτερον, ὁ πιστός φωτίζει τόν κόσμο μέ τό φῶς τῆς κατά Θεόν ἐλευθερίας. Σπάξει τά ἀριστοτεχνικά δεσμά τῶν ψευδοπροβλημάτων καί ἐλευθερώνει ἀπό τά σκοτεινά μπουντρούμια τοῦ φόβου καί τῆς ἀνασφάλειας. Φωτίζει, διότι ἀποδεσμεύει ἀπό τή στατικότητα τοῦ παρόντος αἰῶνος, τοῦ ἀπατεῶνος, καθώς στό πρόσωπό του ἀποκαλύπτεται ἡ προοπτική τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Φωτίζει μέ τήν ἐλευθερία ἀπό τήν Κίρκη καί τίς σειρήνες τοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ καί δείχνει τήν ἀληθινή Ἰθάκη, πού εἶναι ἡ πατρίδα τῆς ἀγκαλιᾶς τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μᾶς περιμένει ὅλους.

«Ἵμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου». Μήν ξεχάσουμε ποτέ αὐτόν τό λόγο τοῦ Χριστοῦ. Ἄς ἀποδεχθοῦμε τήν πρόκληση καί τήν ἀποστολή στήν ὁποία μᾶς ὁδηγεῖ. Ἄς κρατᾶμε

τὴν ἐπαφὴν μας μαζί Του ἀδιάπτωτη καὶ ζωντανή, γιὰ νὰ φωτίζουμε τὸν κόσμον μὲ τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς προόδου καὶ τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας. Μόνον ἔτσι θὰ δικαιώσουμε τὴν ὕπαρξή μας, τὴν ιδιότητά μας ὡς χριστιανῶν καὶ θὰ δοξάζουμε Ἐκεῖνον, πού ἡ δική Του δόξα λάμπει καὶ θὰ λάμψει γιὰ πάντα. Ἀμήν.